

EXERCITATIO CANONICO-CIVILIS ¹⁰⁹
DE

LIBELLO ALTERNATIVO
Ad Titulum III. Libri II. Decretalium:
QUAM

SUB AUSPICIIS

Reverendissimi, & Illustrissimi Præsulis, ac Domini

D. LOTHARII FRIDERICI

DE NALBACH,

J. U. Doctoris, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia

EPISCOPI EMAUSENSIS,

Eminentissimi, ac Celsissimi Principis, ac Domini D. FRANCISCI
GEORGII Archi-Episcopi, ac Principis Electoris Trevirensis Domini Nostri
Clementissimi &c. &c. Suffraganei, & Consilarii Intimi, ejusdemque per
Archi-Diœcesin Trevirensis in Pontificalibus Vicarii Generalis: nec non
Curie Archi-Episcopalis Ordinariæ, ac Metropolitanæ Officialis: Insigni-
um Collegiatarum Ecclesiarum ad SS. PAULINUM, & SIMEONEM
Decani: Almæ Universitatis Trevirensis Pro-Cancellarii &c.

DOMINI PATRONI SUI PER QUAM GRATIOSI

SUB PRÆSIDIO

Plurimum Reverendi, ac Amplissimi Domini

D. JOANNIS HEIS,

S. Theologiæ, ac Jurium Doctoris, Insignis Ecclesiæ ad S. Simeonem Canonici
Capitularis, ac Eminentissimi D. Archi-Episcopi, ac Principis Electoris Consilarii Ecclesiastici, ac
Curie Assessoris, & Examinatoris Synodalis: Curie Archi-Diœconalis S. Petri Majoris Judi-
cis Commissarii, & in præmemorata Almâ Universitatē Ss. Canonum Professoris

Publica disputationi exponerebat

JOAN. WILHELMUS BECKER, ex Spang,

Diaconus. AA. LL. ac Phil. Magister, Ss. Canonum Candidatus

In ejusdem Almæ Universitatis Auditorio Juridico publico

Mensis Augusti die 19. mane horis solitis Acad. Disput.

ANNO MDCCXLVI.

Augusta Trevir. Apud J. C. REULANDT, Aul. & Univ. Typogr.

10

RECITATIO CANONICO-CIVILIS
 LIBRO ALTERNATIVO
 DE NARBACH
 BRISGOM ENAUSENSIS
 D. JOHANNIS HRIS
 WILHELMUS RECHT...

EXERCITATIO CANONICO-CIVILIS DE LIBELLO ALTERNATIVO.

I.

Um Sententia passim dicatur sic debere pronuntiari à Judice, ut sit conformis Libello, *text. in Clem. 2. ibi: juxta petitionis formam. de V. S. Leg. 18. ff. Com. Divid.* prudens semper fuit eorum assertio, qui notitiam Libelli rectè conficiendi, velut omnibus in foro versantibus necessariam, laudaverunt. Inter varias Libelli talis definitiones illa præplacet, quod sit scriptura brevis Judici explicans principalem Intentionem Actoris contra Reum, huic ad respondendum communicanda.

I I.

Vulgares sunt divisiones Libelli in Simplicem, & Solennem: in Continuum, & Articulatum: in Criminalem, & Civilem: in Conventionalem, & Re-conventionalem: in Universalem, Generalem, & Specialem. De quibus, aliisque König *ad Tit. de Lib. obl. à n. 3.* Schmaltzgrueber *ad eund. tit. à n. 1.* Mullerus *ad Struvium p. 1. Pand. Exercit. 4. Thes. 38.* Sed insuper admittenda venit divisio in Libellum Alternativum, & non alternativum speciali digna examine.

I I I.

Per Libellum Alternativum intelligitur ille, in quo Actoris petitio est alternativa, sic dicta ab alternatione, quâ illud aut illud, seu alterutrum postulatur. *arg. L. 8. §. 4. ff. de injur. & Fam. Libell.* Hujus generis Libellus alius est per accidens, alius per se talis. Exempla Libelli Alternativi per accidens talis occurrunt suo modo in *Cap. 3. ibi: ad se jure Domini, vel quasi pertinere. De Sent. & Re jud. in 6. Cap. 8. de integ. Rest.* & alibi, quoties in Libello diversæ actiones, aut his æquivalentia juris remedia eo sensu, & sine proponuntur, ut, uno non probato, liceat Actori procedere ad alterum.

I V.

Libellus per se Alternativus est, quando Actio una in ipso proposita, aut unum propositum juris Remedium sic se habet, ut in ejus vigorem circa materias controversas fieri debeat Alternativa petitio. Est autem talis speciei actio, & Remedium subinde ex essentia ordinatum ad alternationem, quia juxta primam exigentiam suorum prædicatorum substantialium ad alternationem ten-

❧ (4) ❧

tendit; id quod fit vel ex dispositione seu conventionem hominum *L. 10. C. de condi& indeb.* vel ex dispositione legum *L. 2. C. de rescind. vend.* Subinde est ita ordinatum ex natura sua, quia ad connaturalem ejus proprietatem pertinet tendere ad alternationem, quæ ex litigantis facto, aliòve accidente juridico impediri potest. arg. *L. 1. §. 1. ibi: an rem, aut estimationem. ff. de Estimat. Leg. 1. pr. & §. 15. ff. si quad. pamp. fec. dicatur.*

V.

Quod attinet Actiones tam ex essentia, quam ex naturâ suâ Alternativas, non sunt illæ quidem specifico suo vocabulo exprimendæ in Libello Alternativo, ut ipse subsistat. Text. in Cap. 6. de *Judiciis L. 69. ff. de Fidejuss. L. 3. C. ad Senatus-Conf. Macedon.* Est tamen aliàs non solum utile actionis nomen exprimere, sed etiam sæpe necessarium, quoties intuitu facti in Libello narrati plures, ac diversæ dantur Actiones: ex quibus hanc, an illam instituerit Actor? Reus divinare non tenetur; nec Judex ex officio etiam nobili hanc præ illâ eligere potest.

VI.

In numero Actionum Alternatarum aliæ possunt dici certò tales, aliæ probabilius tales, aliæ probabiliter tales. Atque has expedit distinguere ab invicem. Ad actiones probabiliter Alternativas refertur Actio hypothecaria. Hinc Gailius *L. 1. O. 62. n. 8.* Barbosa in *Cap. 2. de Lib. obl. n. 10.* alique pro præ putant, Actorem hanc actionem instituentem in Libello petere posse, ut Reus condemnetur ad traditionem rei obligatæ, vel ad solvendum debitum. Nobis tamen videtur in Theoria verius, actionem prætoriam realem mox allegatam non esse talem, ut, etiamsi contra ipsum debitorem hypothecantem instituat, vi illius creditor formare valeat Libellum Alternativum. Et ita sentiunt Lauterbach *ad Tit. ff. de pign. §. 76.* Stryckius in *U. M. ad Tit. de distr. act. pignor. §. 11.* pluresque alii.

VII.

Ad actiones probabilius Alternativas reducitur actio quæcunque ex contractu bonæ fidei tam innominato, quam nominato orta, quæ ex sua natura est persecutoria certæ speciei. Nam in, & pro casu, quo res debita præstari quidem potest, sed non nisi cum magnâ difficultate, ex æquitatis principis videtur esse licitum actori, ut in suo Libello alternativè concludat vel ad rem, vel ad estimationem. Quare tam actio nominata Empti, Depositi, Commodati, pignoratitia; quam innominata: præscriptis verbis, seu ordinaria de permutatione, seu extraordinaria de precario, & hijs similes admittunt in Libello alternationem in casu posito. Inclinat ad hanc opinionem Schmaltzgrueber *ad Tit. de Lib. obl. n. 7. in fine.*

Ad actiones certò alternativas sæpe potest pertinere actio stricti juris ex stipulatu. Hujus veritatis utilia exempla habemus in *cit. Legē 10 C. de Condit. indeb. Legē 2. §. 3. ff. de eo, quod certo loco* Plerumque pertinet actio *Æstimatoria*; quam sicut nemo negat esse bonæ fidei, *§. Actionum Inst. de Actionibus*. ita nullus dubitat, juxta ipsam fieri posse petitionem alternativam, ut vel res æstimata reddatur, vel ejus æstimatio præsteretur Actori. *cit. L. 1. §. 1. ff. de Æstimatoria*. Scilicet, quamdiu res adhuc exstat. Aliud enim dicendum foret, ubi res ex mora, aut culpâ Rei perit. Hoc siquidem casu Reus determinatè conveniri potest ad æstimationem.

IX.

Pertinet etiam ad actiones certò Alternativas Actio: *si quadrupes pauperiem fecisse dicatur*. descendens ex *Legē XII. Tabul.* quæ voluit aut dari id, quod nocuit, id est, animal, quod noxiam commisit; aut æstimationem noxiæ offerri Actori *l. 1. §. 1. ff. si quad. paup.* Interdum autem Dominus quadrupis in hoc casu non convenietur, ut noxæ dedat, sed etiam in solidum; ut puta si jure interrogatus: an sua quadrupes esset, responderit non esse: interdum etiam, si noxæ dedendæ facultatem amisit. litis æstimationem offerret. *d. L. 1. §. 15. §. 16. ff. si quad.* Nec negari potest, veteres Noxales actiones ex privatis servorum maleficiis ortas fuisse ex natura sua Alternativas. *pr. Inst. de Noxal. Act. L. 1. §. eod. tit.* Atque

X.

Harum Noxalium actionem occasione reflectimus, posse aliquando Actorem habere actionem de se Alternativam, quâ coram judice institutâ petens Reum, juxta regulam in *cap. 70 de R. J. in 6.* sit electio hujus, aut illius sit, ut sufficiat alterutrum impleri, quantumvis Actor unum pro altero mallet. Talis actio est Actio in factum, quam olim Prætor dedit contra illum, qui hominem mortuum intulit in sepulchrum, in quo jus non fuit. Ille namque aut tollere id, quod intulit: aut loci pretium præstare cogebatur pro suo arbitrio. *L. 2. §. 2. §. seq. L. 7. ff. de Relig. §. sumpt. fun.* Lauterbach *ad eund. tit. §. 18.* Aliquando tamen ad sensum *Cap. 1. de Adult. §. stupro* persona agens, quamvis Reum ad hoc, vel illud condemnari, petere possit; nihilominus si ipsa unum præ alio malit, Reus hoc præstare tenetur. Hinc rectè Haunaldus *de 1. §. 1. tom. 6. tit. 2. c. 2. n. 592.* respondet, stupratorem non habere electionem vel ducendi, vel dorandi puellam, si puella matrimonium promisit, & sic ad stuprum induxit, sed teneri determinatè ad ducendum, siquidem puella velit.

AD beneficia juris Alternativa insuper pertinet Remedium Legis 2. *C. de rescind. vend.* ubi decilum est, quod, si rem majoris pretii tu minoris distraheris, humanum sit, ut vel, pretium te restituente emptoribus, fundum vendatum recipias autoritate judicis intercedente: vel, si emptores elegerint, quod deest justo pretio recipias. Itaque, cum obligatio emptorum in casu hujus legis sit alternativa, vel ad supplendum, quod deest justo pretio: vel videndum, emptionem-venditionem rescindi, sanè venditor Libellum alternativum concipere, & offerre potest. Quæ doctrina firmatur per text. *In cap. 3. § 6. de Empt.* Unde & illud bene inferitur, quod Reus ex dicto Remedio contentus habeat electionem non tantum usque ad litem contestationem, sed etiam post sententiam, immo in ipsa executione.

X I I.

Conficere Libellum Alternativum quisquis voluerit, cavere debet, ne contra exigentiam, aut naturam Actionis aliquid determinatè petat. Alioquin non solum dicitur causâ plus petere. *cap. un. de plus petit.* ibi: *causâ plus petitur, cum aliquid in genere, vel sub alternatione debetur, & rem in specie, vel unum precise peti contingit. §. si quis agens. Inst. de Actionibus.* ibi: *ut ecce, si quis à te ita stipuletur: hominem Stichum, aut decem aureos dare spondes? deinde alterum petat.* Sed etiam, si à judice minus perito, aut circumspècto sententiam obtineret suo determinato petito conformem, hæc sententia tanquam juri contraria non subsisteret. *Text. in cit. cap. 3. de Empt. & Vendit.* ubi dum hujusmodi sententiam irritatam fuisse legimus, discimus pariter pendere ex arbitrio judicis, an, dum Actorem plus causâ petentem condemnat, simul exprimere velit, quod condemnato salva maneat libertas, id, quod sibi debetur, legaliore modo proponendi.

X I I I.

Libellum Alternativum, si ritè conceptus sit in scriptis, offerre quidem potest Actor juxta sensum *Cap. 1. de Lib. obl.* In pluribus tamen judiciis bene ordinatis usus invaluit, ut offerri debeat per procuratorem, & quidem in duplo: eum scilicet in finem, ut originale Judex sibi penes acta reservec, copiam verò Reo tradat. Stylumque hunc nullatenus esse à ratione juris alienum notavit post alios König *alleg. tit. de Lib. obl. n. 5.* & ante illum pridem advertit Rosfricus *in tract. de Libell. p. 1. Rubr. à quo off. Lib. & cui. n. 2.* quod, si Judex originale Libellum habeat, securiùs avertatur malitia Rei, qui suo forsan factò dubiam redderet Actoris intentionem.

X I V.

Cujus sumptibus Libellus Alternativus edendus, seu offerendus sit? sub initium litis rarior est in praxi quaestio. Plerumque namque Actores, nisi de paupertate docuerint, hos suppeditare solent, eosdem pro diverso eventu litis recepturi, aut non recepturi. Meretur ad hanc quaestionem legi textus in *Lege 2. §. 1. ff. ad exhibendum*, ibi: *periculo, & dispendiis Actoris*. Interea convenit, etiam observare, quod materia quaedam talis Libelli sit vel obligatio ad aliquid praestandum, vel res, quam utique oportet secundum materiam, quantitatem, qualitatem, caeterave accidentia accuratè describere, *Cap. 2. de Lib. obl. Juncto textu Legis 1. §. 40. ff. Depositi*.

X V.

Ut in Libello Alternativo circa personas de jure considerabiles nihil praetermittatur, debet, quemadmodum in alio, ita & in ipso exprimi nomen aliud quod *Judicis* seu personale sibi proprium, seu reale suo officio connexum; ut & constare valeat: sitne competens, an in competens? alterive exceptioni declinatoriae obnoxius? Nomen *Actoris*: ut appareat, habeatne personam legitimam suo, aut alieno nomine standi in judicio. Nomen etiam *Rei*, qui si solus sit, ad omnem ambiguitatem tollendam diligenter designari debet: si correos habeat, singulorum nomina plerumque exprimenda erunt, cum non sufficiat, uno expresso reliquos vocabulo consortum involvere. Mullerus ad Struvium *d. Exercit. 5. ad Pand. Thes. 29. lit. A.* Quin etiam

X V I.

Debet in Libello Alternativo exprimi tum factum cum suis pertinentibus circumstantiis productivum alternativae obligationis, & ad hanc urgentem proportionatae actionis, quod sit veluti causa petendi, quae medium legale concludendi dici solet: tum ipsa conclusio convenientem petitionem continens. Sive id fiat expresse in Syllogismo practico per tres distinctas orationes, quarum una jus, altera facti narrationem, tertia concludentem petitionem continet: sive interpretativè in Enthymemate ad hujusmodi Syllogismum reducibili. Sic namque in Libello praeter causam, ut vocant, proximam petitionis insuper elucescet causa remota ad sensum *Capit. 3. de Lib. oblar.*

X V I I.

Libellum oblatum, si qua ratione probabili admitti potest, tenetur Judex admittere. *Mevius p. 6. d. 176. & p. 8. d. 23.* Sique admisserit, in toto Processu, maxime in sententiando ad illum reflectere, cum Libellus sit instar librae, in qua ponderatur intentio Actoris, justa sit, an injusta? aequa, an iniqua? *Roffredus ubi ante rubr. unde dicatur Libellus. prope finem.* Nec recedet ab actoris postulato, nisi evidens ratio aequitatis id permittat, arg. *Legis Bovem. §. 6. de Edil. edicto.*

Actor vulgo asseritur omnia confiteri narrata Libelli oblati. Schmier *de Proc.* *jud. c. 1. sect. 3. §. 1. n. 70.* arg. *L. 13. C. de N. N. P.* Verum cum Bartholomæo Socino *Fol. 1. Conf. 41. in fine* distinguendum putamus, ut hujusmodi narrata præjudicent Actori post litem contestatam, non autem ante illam. Magis controversum illud: an Libellum oblatum verè mutare possit Actor lite jam contestatâ? Nobis contra Schambogen *ad §. xxxv. Inst. de Actionib.* aliòsque videtur, sãlvã sãltem eãdem instantiã id fieri non posse per text. in *L. 23. ff. de jud. L. 3. §. 11. de pecul. L. 3. C. de Edendo.*

XIX.

Praxis, ut Reo communicetur Libellus unã cum citatione, valde conducit ad litium ambages præscindendas. Pertinet tamen ad prudentiam judicis, ut, quia Reus ad sentum Legis *1. ff. de Edendo.* tempus habere debet deliberandi, utrum cedere, an contendere debeat? terminum congruum præfigat; quo lapsò respondere tenetur. text. in *Cap. 1. de Dilat.* Ubi incidenter notamus, quod, si quis timens se alternativã actione conveniendum, per ignorantiam utrumque dependerit, possit, quando agere volet, conditione indebiti eligere, quod vult; ut ita habeat electionem recipiendi, qui dandi habuit. *cit. L. 10. C. de Condict. indeb.*

XX.

Multa habet Libellus Alternativus cum aliis Libellis communia, uti, quod oblati judici inferiori, nisi citatio accedat, non interrumpat præscriptionem possessoris præsentis arg. *L. 3. C. de prescript. 30. vel. 40. ann. L. 2. C. de Annal. except.* quod varias admittat clausulas, quarum nonnullas ob aliquorum Advocatorum imperitiam introductas esse suspicatur Philippus Braun *ad tit. de Lib. oblat. concl. ult.* Sed his, similibusque jam prætermisissis utilius subjungimus Actionibus Alternativis, juxta quas Libellum Alternativum fieri posse diximus non immerito ob singularem affinitatem accenseri Actiones Familiæ herciscundæ, Communi Dividundo, Finium Regundorum, & si quæ aliæ pertinent ad judicia divisoria. Arg. *§. 4. §. seqq. Inst. de Off. Jud. &c.*

F I N I S.